

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de de Zibrovskay Elizaveta, reprezentată de avocatul Șevciuc Ștefan,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de de Zibrovskay Elizaveta împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 07 mai 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 3ra-828/25

NR. PIGD 2-24071075-01-3ra-28112025)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – jud. I. Pruteanu
Curtea de Apel Centru – jud. V. Sîrbu, A. Bostan, A. Cașcaval

01 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Zibrovskay Elizaveta, reprezentată de avocatul Șevciuc Ștefan,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. În data de 27 iunie 2024, Zibrovskay Elizaveta a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, solicitând anularea Deciziei nr. 2907/24 DAA din 13 iunie 2024, emisă de Direcția Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne și obligarea Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne să acorde reclamantului azil pe teritoriul Republicii Moldova și statutul de refugiat.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, prin Decizia nr. 2907/24/DAA din 13 iunie 2024 a Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General Pentru Migrație al MAI, a fost respinsă cererea de azil a reclamantei. Decizia i-a fost comunicată la 17 iunie 2024. Reclamanta nu este de acord cu această decizie și o consideră nelegală și pasibilă anulării.

3. Zibrovskay Elizaveta a menționat că s-a născut la XXXXX, în or. XXXXX, XXXXX, este ateistă și de naționalitate XXXXX. A venit în Republica Moldova la 28 aprilie 2023 cu scopul de a solicita azil.

4. Referitor la motivul solicitării azilului în Republica Moldova, reclamanta a invocat că întoarcerea în statul de origine este exclusă, din motiv că nu se simte în siguranță acolo. A menționat că în anul 2004, la vârsta de 2 ani, împreună cu mama sa au plecat din XXXXX și au trecut cu traiul în Ucraina, or. Odessa. Pe teritoriul Ucrainei a avut doar copia certificatului de naștere, alte acte nu și-a perfectat.

5. Totodată, reclamantă a comunicat că este într-o relație de concubinaj cu un cetățean al Ucrainei, care la moment se află pe câmpul de luptă lângă or. Herson și împreună cu care are un copil minor.

6. A declarat reclamanta că, la 26 aprilie 2023, a plecat din Ucraina ca rezultat a deciziei de îndepărtare de pe teritoriul Ucrainei cu interdicție de intrare.

7. Cu referire la motivul care a stat la baza plecării sale din XXXXX a comunicat că acesta a fost că, mama reclamantei era urmărită în XXXXX de organele de drept. A menționat că era o situație complexă, iar motivele urmăririi nu le cunoaște, deoarece mama sa nu i-a povestit.

8. Totodată, referitor la motivul solicitării azilului în Republica Moldova, a declarat că a susținut armata ucraineană cu mijloace financiare și are un fiu cetățean al Ucrainei.

9. Reclamanta Zibrovskay Elizaveta și-a întemeiat acțiunea pe următoarele prevederi legale, art. 39, art. 60, art. 189, art.196, art. 206, art. 211, art. 212, art. 221, art. 222, art. 224 alin. (1) lit. a) și h) din Codul administrativ; art. 166, art. 167, art. 277, art. 278 din Codul de procedură civilă, art. 11 alin. (2), art. 16 lit. a), art. 17, art. 28 lit. a), art. 42 alin. (2), art. 43 alin. (2), art.44, art.45 alin. (2) lit. c), art. 46 alin. (1), art. 48 alin. (1), art. 61 alin. (1) al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 și art. 19 alin. (3) al Constituției RM.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin hotărârea din 17 octombrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată înaintată de Zibrovskay Elizaveta a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

11. La data de 07 noiembrie 2024 avocatul Șevciuc Ștefan, în interesele apelantei Zibrovskay Elizaveta, a contestat cu apel hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 17 octombrie 2024, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

12. Prin decizia din 07 mai 2025 a Curții de Apel Centru, a fost respinsă cererea de apel depusă de avocatul Șevciuc Ștefan, în interesele apelantei Zibrovskay Elizaveta, și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 17 octombrie 2024.

13. Curtea de Apel a reținut că, în speță, obiectul controlului judecătoresc îl constituie decizia nr. 2907/24 DAA din 13 iunie 2024, prin care a fost respinsă cererea de azil.

14. Totodată, obiect al examinării îl constituie și pretențiile subsecvente ale reclamantei privind constatarea faptelor invocate de către Zibrovskay Elizaveta, ca fiind admisibile pentru acordarea protecției umanitare în conformitate cu art. 19 al Legii nr. 270.

15. Instanța de apel a notat că prima instanță just a concluzionat despre netemeinicia acțiunii, dispunând respingerea acesteia, soluția fondului având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită.

16. Instanța de apel a remarcat că, circumstanțele învederate de către reclamantă/apelantă în cererea privind acordarea protecției pe teritoriul Republicii Moldova, nu constituie temei real și întemeiat pentru admiterea și satisfacerea acesteia, or, nu s-au identificat temeri justificate și întemeiate de a fi persecutată pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, că ea se află în afara țării a cărei cetățenie o deține datorită acestei temeri și nu dorește să se pună sub protecția acestei țări și ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

17. Instanța de apel a indicat că, Zibrovskay Elizaveta, a intrat pe teritoriul Republicii Moldova la data de 26 aprilie 2023 cu scopul de a solicita azil. La 03 mai 2023, Zibrovskay Elizaveta s-a adresat cu cerere de azil către Direcția de azil și integrare a Biroului Migrație și azil (actualmente Direcția azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație).

18. Instanța de apel a reținut că reclamanta a relatat că a plecat din țara sa de origine în anul 2004 cu mama sa în Ucraina, deoarece mama ei era urmărită în XXXXX, dar din ce motive solicitanta nu cunoaște, fiind constatat că, atât reclamanta, cât și mama acesteia au părăsit XXXXX în mod legal, acest fapt denotă că autoritățile XXXXX nu îi îngrădesc dreptul la libera circulație, or în cazul în care ar fi existat careva probleme cu autoritățile XXXXX cum ar fi persecuții din partea statului, urmărire de către organele de drept acestea nu ar fi putut părăsi teritoriul XXXXX, cel puțin în mod legal.

19. Totodată, în cadrul interviului reclamanta a declarat că, din anul 2004, nu a mai fost în XXXXX, iar în Ucraina a locuit în baza copiei certificatului de naștere, adică ilegal.

20. Astfel, se atestă faptul că Zibrovskay Elizaveta nu a fost supusă unor persecuții sau amenințări, plecând din țara de origine din alte considerente, respectiv, Zibrovskay Elizaveta nu a fost supusă unor tratamente contrare prevederilor art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului din partea autorităților XXXXX, iar aceste circumstanțe nu constituie un criteriu pentru a fi recunoscută refugiată și, respectiv pentru acordarea unei forme de protecție.

21. În acest context, evaluând declarațiile făcute de solicitanta de azil, instanța de apel a reținut că, nu s-a stabilit într-o măsură rezonabilă că rămânerea sa în continuare în țara sa de origine ar deveni intolerabilă pentru sine din motivele

enunțate în definiția refugiatului, sau că ar deveni intolerabilă din aceleași motive dacă s-ar întoarce acolo, respectiv, Inspectoratul General Pentru Migrație, a concluzionat că nu rezultă existența unei temeri bine-întemeiate.

22. Totodată, persecuția respectivă necesită a fi suficient de gravă prin natura sau prin repetarea regulată a ei pentru a constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului.

23. În opinia instanței de apel, aceste circumstanțe ridică dubii legate de autenticitatea temerii de persecuție invocată de reclamantă, or, la caz, nu se întrunesc temeiurile legale pentru acordarea azilului reclamantei Zibrovskay Elizaveta, din motiv că ultima nu a justificat iminența persecutării sale în țara de origine pe principii stabilite de lege pentru acordarea azilului din partea unor agenții de persecuție sau vătămări grave, după cum acestea sunt definite de art. 47 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008, iminent, existența unei temeri bine întemeiate a reclamantei de a fi persecutată sau existența riscului real de a fi supusă unor vătămări grave în țara de origine.

24. În acest context, instanța apel a reținut că, în defavoarea solicitantului de azil a fost luat în considerare faptul că nu s-a stabilit rămânerea Elizavetei Zibrovskay, în continuare în țara sa de origine ar deveni intolerabilă pentru sine din motivele enumerate în definiția refugiatului, sau că ar deveni intolerabilă din aceleași motive dacă s-ar întoarce acolo, or nu rezultă existența unei temeri întemeiate.

25. Prin urmare, instanța de apel a constatat că Zibrovskay Elizaveta nu a reușit să susțină prin probe pertinente și concludente afirmațiile sale de teamă față de persecuții sau alte vătămări grave la care ar putea fi expusă XXXXX, or, nu au fost constatate circumstanțe sau probe care să arate că la revenirea reclamantei în XXXXX aceasta s-ar afla în pericol. Or, instanțele tind să acorde protecție internațională atunci când există dovezi clare și suficiente privind pericolul real, iar teama invocată este justificată și bine fundamentată în contextul concret.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

26. La 23 noiembrie 2025, prin intermediul poștei electronice, Zibrovskay Elizaveta, reprezentată de avocatul Șevciuc Ștefan, a declarat recurs împotriva deciziei din 07 mai 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului și casarea integrală a deciziei cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

ARGUMENTELE RECURSULUI

27. În motivarea recursului, Zibrovskay Elizaveta, reprezentată de avocatul Șevciuc Ștefan, a susținut că instanța de apel a aplicat eronat prevederile legale

relevante și a omis examinarea detaliată a circumstanțelor esențiale ale cauzei, astfel că concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

28. Consideră recurenta că, instanța de apel în lipsa unui suport probatoriu concludent și fără argumente certe, a respins cererea de apel fără a se expune asupra tuturor aspectelor de drept și de fapt ale litigiului.

29. Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale.

30. Prin referința din 01 decembrie 2025, Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Azil și Apatridie, a solicitat respingerea cererii de recurs depuse de Zibrovskay Elizaveta, reprezentată de avocatul Șevciuc Ștefan.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

31. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

32. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen”

33. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

34. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

35. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată atestă că decizia motivată a fost notificată reprezentantului recurenteii la 26 septembrie 2025 (f.d.133), iar recursul a fost depus, cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

36. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

37. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

38. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în cererea de recurs, nu relevă temeuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia

hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

41. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

42. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

44. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

45. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot

fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

46. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Zibrovskay Elizaveta, reprezentată de avocatul Șevciuc Ștefan.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni